

heden heraf, jf. nedennævnte artikel. Dertil kommer, at en politiker til Fyns Stifttidende, søndag, oplyser at »en VVM undersøgelse er nok i »grænselandet«.

Spørgeren finder det dybt beklageligt, at undersøgelser, der skal afdække konsekvenserne for miljøet, tilsyneladende bruges i en helt anden sammenhæng for at forhindre gennemførelsen af en udvidelse af Svendborgbanen. Eller sagt med andre ord, det er spørgerens indtryk, at det virker som om, flertallet i amtsrådet følger et andet mål, end det fremgår af lovreglerne om VVM undersøgelser, og dermed efter spørgerens opfattelse kan fremtræde som magtfordrejning i ordets oprindelige betydning.

**Svar (28/2 2000)**

**Indenrigsministeren (Karen Jespersen):**

Spørgsmålet omhandler Fyns Amtskommunes Trafik- og Miljøudvalgs beslutning på et møde den 10. februar 2000 om, at der skal foretages en miljømæssig vurdering (VVM-vurdering) af udvidelsen af jernbanen mellem Odense og Svendborg.

Jeg kan oplyse, at Indenrigsministeriet fører tilsyn med, at amtskommunerne overholder lovgivningen, herunder offentligt retsgrundsatninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999).

Ministeriets tilsyn med amtskommunerne viger imidlertid i det omfang, der er andre klagemyndigheder, som er kompetente til at behandle den pågældende sag.

Ifølge § 6 c i planloven (lovbekendtgørelse nr. 551 af 28. juni 1999) må større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, ikke påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinier i regionplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende VVM-redegørelse. Miljø- og energiministeren har i bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelse) fastsat nærmere regler om, hvilke anlæg der er omfattet af § 6 c og dermed af pligten til at tilvejebringe en VVM-vurdering.

Det fremgår af § 58, stk. 1, nr. 4, i planloven, at klager over amtsråds afgørelser efter loven for så vidt angår retlige spørgsmål kan indbringes for Naturklagenævnet. Spørgsmål om, hvorvidt et anlæg m.v. er omfattet af VVM-reg-

lerne, er et spørgsmål, der vil kunne påklages til Naturklagenævnet af enhver med retlig interesse i sagens udfald, jf. planlovens § 59. Klagefristen er ifølge lovens § 60 4 uger fra den offentlige bekendtgørelse af beslutningen.

Da der således er en særlig klageinstans, der vil kunne tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det pågældende anlæg er omfattet af VVM-reglerne, finder jeg ikke anledning til at gå ind i sagen.

**Spm. nr. 1503**

Til udenrigsministeren (11/2 2000) af:

**Frank Dahlgaard (UP):**

»Hvorledes bedømmer regeringen sandsynligheden for, at østrigsk deltagelse i de såkaldte euro-11-lande-møder bliver lige så problematisk som det uformelle møde mellem EU's arbejds- og socialministre den 11. februar 2000?«

**Begrundelse**

Den 28. februar er der ØKOFIN møde, hvor EU landenes økonomi- og finansministre mødes til rådsmøde. Normalt mødes de 11 euro lande før dette officielle rådsmøde i den såkaldte euro-11-gruppe. Østrig deltager som euro-land i disse møder. Der er her tale om et uformelt møde, hvor der diskuteres spørgsmål vedrørende den fælles valuta, euroen.

Sanktionerne mod Østrig synes ikke kun at ramme de bilaterale forbindelser, men også de uformelle møder på EU-plan. Et sådant uformelt møde er møderne i euro-11-gruppen.

Da såvel Østrig som Frankrig og Belgien er euro-lande, og da de to sidstnævnte lande har udvist en særdeles aggressiv attitude over for den nye østrigske regering, er der en risiko for, at især de franske og belgiske ministre vil udvise en boykotlignende adfærd over for den østrigske repræsentant.

Såfremt Østrigs euro-kollega-ministre vil videreføre kritikken af Østrig på det kommende euro-11-gruppemøde, kan det blive til stor skade for hele det skrøbelige europrojekt.

Finansmarkedernes tillid til euroen er ikke overvældende, hvilket har afspejlet sig i eurokursen siden euroens fødsel den 1. januar 1999. Føres den politiske uenighed nu ind på »kom-